

неже ся научила че была болна. И тъй тръгнж-хмы часттъ по двата слѣдъ пладне. Но понеже бѣше жега, то отъ двата отворены прозорцы на каляскжтъ навлѣзваше въздухъ гжстъ и горещъ, който распаеното небе изливаше като вълмы връзь сухытъ онѣзи полета.

Разговорътъ ни бѣше замрътвѣлъ както и умътъ ни. И колкото за г-жж Ларокъ, тя бѣше ся расвѣрляла най-послѣ отъ всичкытъ си обывкы и сякашъ че бѣше въ рай, тъй бѣше ся прѣхласнѣла; а г. Маргарита си вѣяше съ вѣтрилото си и сѣдеше съ испанскж важность. А кога-то въспирахмы полека-лека на горѣ прѣзь онѣзи бескрайны възвишенности на онѣзи мѣста, гледяхмы да пжкатъ по нагорещенытъ канары наплжчь много дребни, сребърни гущери и чувахмы непрѣстанното пуканіе на пжпкытъ отъ вязовытъ шубржкы затоплеваны отъ слънцето.

Внезапно на единъ отъ най-стръмнытъ въсходы чухмы единъ гласъ отъ странж пжтя: поспрѣте, молѣж ви ся — и въ сжщото врѣме боса една мома висока, въ отколѣшны дрехы и съ княгинскжтъ онжзи връскж на главж, каквыто носятъ по тѣзи страны и съ хуркж на ржкж, прѣскочи окопѣтъ на пжтя, и въ бързинжтъ си като гѣтнж единж двѣ отъ уплашенытъ си овцы, който виждаше ся да пасеше, възстжши ся спретно нѣкакъ на странкытъ на каляскжтъ, подаде прѣзь прозорцытъ черноокото, засмѣното и дерзновенното си лице, и,